

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Tercer període

Sèrie P - Número 22

Dijous, 30 de setembre de 2004

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 29, tercera i darrera reunió

Í N D E X

Debat

sobre l'orientació política general del Consell Executiu (tram. 255-00001/07) (continuació) (p. 3)

NOTA

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

SESSIÓ NÚM. 29.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i set minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i el lletrat Sr. Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, el conseller de Relacions Institucionals i Participació, els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia, d'Economia i Finances, les conselleres d'Educació i de Cultura, i els consellers d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i Indústria, i de Medi Ambient i Habitatge.

El president

Es reprèn la sessió.

Debat sobre l'orientació política general del Consell Executiu (tram. 255-00001/07) (continuació)

D'acord amb l'article 124.2 del Reglament, per a la defensa de les resolucions presentades, en primer lloc i per un temps màxim de deu minuts, té la paraula, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'honorable senyor Felip Puig. *(Pausa.)* Doncs, disculpi, l'honorable senyor Josep Maria Pelegrí.

El Sr. Pelegrí i Aixut

Gràcies, senyor president. Molt honorable president de la Generalitat, honorables conselleres i consellers, il·lustres diputades i diputats, comparec davant d'aquesta cambra amb l'objectiu de presentar i de determinar el vot i la posició de les resolucions que són fruit del debat de política general que es va celebrar ahir en aquesta mateixa cambra. I, en aquest sentit, des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió hem presentat una sèrie de resolucions que entenem que són resolucions i aspectes que preocupen la ciutadania del nostre país, que són temes que estan en la boca dels homes i de les dones del nostre país, dels nostres municipis, de les nostres comarques, que són aspectes que haurien de tenir una especial atenció per part dels responsables polítics i per part, per tant, de les persones que estan assegudes en aquest hemicicle.

I, en aquest sentit, en presentem algunes relatives a una major capacitat que ha de tenir el nostre país d'autogovern. Catalunya és una nació –després hi farà més referència. Em presentem una altra amb relació al finançament; ha d'anar necessàriament vinculat, el nou sistema de finançament, al nou Estatut. També parlem de les balances fiscals; ahir vam entendre que hi havia partits que estaven d'acord a parlar de les balances fiscals. Presentem també propostes de resolució relatives a infraestructures; imprescindible, per nosaltres, aquest aspecte amb relació a la inversió de l'Estat. Deixin-me fer un apunt: que aquesta podria ser una oportunitat perquè els grups que donen suport al Govern també poguessin ser capaços que en els pressupostos de l'Estat, a partir d'ara –perquè fins ara no ha estat així–, hi constin majors inversions de l'Estat en infraestructures per a Catalunya.

També presentem propostes en l'àmbit econòmic. Voldríem que hi hagués una disminució de la pressió fiscal que, des que hi ha el nou Govern, pateixen els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. Voldríem també que hi hagués un major suport als emprenedors, a l'economia productiva i a les persones que volen tirar endavant les seves petites i mitjanes empreses del nostre país.

També en l'àmbit social tenim propostes que avui sotmetem a votació a les diputades i diputats, il·lustres diputades i diputats d'aquesta cambra, en l'àmbit social, amb relació a la família, amb relació a les pensions, amb relació a la immigració.

També presentem una proposta de resolució pel pacte del model català d'educació a què ahir el molt honorable president de la Generalitat va fer referència en aquesta tribuna.

I també presentem propostes sobre ordenació del territori, que, per cert, els partits que donen suport al Govern no en diuen res. No sé si això vol dir que el Govern en aquest sentit està parat, quan és, entenc, una qüestió substancial, ara per ara, a casa nostra.

Sé que vostès també saben que el debat de política general és un debat que serveix per fer balanç. Permetin-me, però, que inicialment faci tres constatacions. La primera: d'ahir es deriva que existeix una alternativa real a l'actual desgovern. Segona: l'actual Govern predica però no practica. Tercera: des del nostre punt de vista, i atenent el debat d'ahir, l'actual Govern està instal·lat en la paràlisi i, molt sovint, en la contradicció.

El molt honorable president de la Generalitat ahir va fer, entre d'altres, dues grans afirmacions, contundents: va parlar del consens i de la participació, i després va dir, va afirmar amb naturalitat, i també amb emoció, com altres membres d'aquesta cambra, que som una nació.

Ahir era l'hora de les paraules; avui és l'hora dels fets. Ara passarem a la votació de les resolucions, de les propostes de resolucions. Nosaltres hi serem presents; volem el consens, apostem pel consens. I fem una oferta d'última hora perquè tornem a revisar les propostes que presentem, amb els continguts que presentem, perquè busquem el consens, hem volgut el consens. Ahir, hi insisteixo, van predicar; ara és l'hora de practicar.

Desitjaria no veure, en nom del consens, una votació en bloc en contra de les propostes de resolució que presenta el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Desitjaria no veure el «no» pel «no», el «no» sense raó, el «no» sense justificació. És possible que no hi hagi cap proposta positiva en les propostes de resolució que presenta el Grup Parlamentari de Convergència i Unió? És que no les volen votar? O és que no les poden votar? –o és que no les poden votar?

Veiem que en les seves resolucions es reflecteix que vostès estan instal·lats en el fomentar, en l'impulsar i en el promoure. Jo crec que aquesta és la major constatació –disculpin, senyores i senyors diputats–, és la millor i la major constatació de la seva paràlisi, de la paràlisi del Govern.

Tenim experiència del tarannà verbal del molt honorable president de la Generalitat d'ahir. Jo faig una pre-

gunta: de què han servit els vots del seu partit en els pressupostos de l'Estat a l'hora de reflectir aspectes positius per al nostre país? En què s'han traduït per a Catalunya en les inversions, per exemple?

Hi ha un altre aspecte que he dit abans, que és important per nosaltres, i que és la coherència. Crec que si no som coherents entre el que es va dir ahir i el que es votà avui en les resolucions, pervertirem el debat.

Calen formes i calen continguts. Ahir es van fer les formes, es van explicar; els portaveus i els presidents de grup van fer les seves reflexions amb relació a quin és l'estat del nostre país. Vam debatre de forma general els continguts i les previsions del que s'havia fet, però també de com mirem cap al futur. Ara és l'hora de votar els continguts.

Vam entendre que ahir a la tarda el president de la Generalitat va rebutjar el debat que sobre els vint-i-tres anys li va oferir el senyor Artur Mas, el cap de l'oposició. Entenem que a partir d'ara, amb aquest rebuig, no cal parlar més del passat, ja no caldrà parlar més del que es va fer. Entenem que si no es vol debatre amb profunditat, en nom del consens, de la participació, entenem que a partir d'ara, doncs, no caldrà parlar més del passat.

El president de la Generalitat també va fer ahir una afirmació, amb naturalitat, com deia abans: «Catalunya és una nació.» Naturalment, nosaltres entenem –i estic convençut que serà així– que hi haurà el suport a la proposta de resolució que ha presentat el nostre Grup per incorporar en el text articulat la menció expressa de la condició de nació de Catalunya. I, per tant, també, aquest fet suposaria i ha de suposar una assumpció de veritat, amb coherència, amb sinceritat, amb naturalitat i, si m'ho permeten, també amb emoció, de les conseqüències tant polítiques com jurídiques que comporta aquest fet.

Confio que els grups que donen suport a l'actual Govern podran ser i voldran ser coherents. Voldran afirmar amb rotunditat la seva voluntat de consens de què ahir tant es va parlar des d'aquesta tribuna. Voldran també participar o permetre la participació en aquesta proposta de resolució... Ens consta que persones dels tres partits que donen suport al Govern van estar ahir en aquest edifici fins a altes hores de la matinada treballant i debatent per fer propostes de resolució. Insisteixo que nosaltres volem aquest consens, volem aquesta participació, i confiem que, de les propostes que hem presentat des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, puguin sortir-ne resultats positius per a Catalunya: des del fet que és una nació i que aquest reconeixement es necessari que consti en el nou Estatut –que així es va dir ahir, que així es va comprometre ahir i que esperem i comptem que avui es votarà així–, fins a propostes, com deia, en l'àmbit social, en l'àmbit econòmic, en l'àmbit d'infraestructures, en qualsevol cas, i, amb relació a les nostres posicions, tots aquells aspectes que, des del nostre punt de vista i des del nostre entendre, preocupen la gent i la ciutadania del nostre país.

És per això que els animo i els demano a tots el vot favorable i el suport a les propostes de resolució que ha presentat el Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula seguidament, pel Grup Popular, l'illustre senyor Francesc Vendrell.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... (*Veus de fons.*) No, no, això només és per si em perdo (*l'orador assenyala els papers que deixa damunt la tribuna*). Confio a no perdre'm, perquè si em perdo aleshores tardarem més de deu minuts. O sigui, això no compta.

Nosaltres hem presentat propostes de resolució, jo diria que essencialment en dues línies actives i una línia passiva. Hem presentat propostes de resolució amb la intenció d'aplicar aquelles polítiques que nosaltres creiem que són necessàries perquè el nostre país avanci, perquè les coses funcionin i..., o potser amb propostes en què creiem que s'han de fer les coses d'una altra manera. Però, en tot cas, hem considerat que en aquest debat de política general el que s'havia de fer és parlar de polítiques, parlar de polítiques concretes. Això també és el que el president de la Generalitat deia en el seu discurs, i això també deu coincidir amb aquest document que curiosament ens han repartit en aquest moment, aquest dematí, del programa de govern; bé, sempre és bo assabentar-se de les coses. Nosaltres creiem que sí que és veritat que s'han de fer polítiques concretes.

Una altra cosa és que no entenem, com dèiem durant el debat, per què no s'han fet fins ara. I aquí, si em permet, senyor president, també ja anirem aprofitant una mica per posicionar-nos sobre quin serà el nostre vot. Les propostes de resolució que presenten els partits, perquè es presenten conjuntament, que, en part, i espero que en tot –un té un dubte si és en tot o en part–, formen part del Govern de Generalitat, són un catàleg de bones intencions. El que no entenem és per què, a aquestes altures de la vida, simplement el que presentem és un catàleg de bones intencions. El que no entenem és per què ara, a aquestes altures de la vida, presentem en aquest Parlament, per votar, el que haurien hagut de ser les propostes d'investidura i el que un en el fons ensuma que són els acords del Tinell, portats ara en seu parlamentària. Ho trobem molt bé, però potser hauríem hagut de concretar molt més. I creiem que aquest..., acceptant que són positives, acceptant que hi han coses, fins i tot, nostres recollides allà, doncs, no entenem per què tot això funciona tan tard.

Hem presentat... –ara anem a allò no presentat–, nosaltres hem cregut i continuem creient que hi han debats importants, que, diguem-ne, afecten el país de manera substancial, que ja estan encarrilats; que presentar en aquest moment propostes de resolució que parlin sobre autodeterminació –amb tots els respectes i amb tota la legitimitat de fer-ho– o que parlin que l'Estatut ha de recollir que som una nació..., escoltin, ja hi ha la Ponència de l'Estatut que està treballant. I la Ponència de l'Estatut, si tots volem que l'Estatut surti –i per part del

nostre Grup, mentre no fem maximalismes, no hi ha cap problema que l'Estatut surti-, no tenim per què presentar propostes que fa dos anys podien tenir sentit, quan no hi havia ponències treballant i ponències conjuntes –amb tots-, i ara no tenen cap sentit, com no sigui per altres voluntats que jo, almenys en seu parlamentària, no m'atreviria a qualificar.

També val per a altres temes. Finançament: també està encarrilat, i si ha d'anar a l'Estatut, que ja en parlarem, toca a la Ponència de l'Estatut. I fins i tot també val per al finançament del model sanitari, també val; ja està encarrilat. Pensem en futur i fem propostes de futur i no ens dediquem a posar obstacles, a voler córrer més, ara, precisament, després de vint-i-tres anys, en allò que ara s'està treballant i que hem tingut vint-i-tres anys per fer-ho.

Hi ha una tercera proposta, una única –jo aquest matí deia que nosaltres n'havíem presentat quaranta-vuit més una– sobre la Constitució europea. Home, jo no sé quin serà el sentit de la votació –bé, em sembla que això, de dir, és mentida, que el país és petit, el Parlament també i tots sabem què passarà al final, no?, per tant, però...-, bé, mantinguem les formes, jo no sé quin serà la votació. Escolti'm, aquest país, Catalunya sempre ha sigut europeïsta, la Constitució europea, que haurem de votar un dia amb referèndum tots els ciutadans, potser no és la millor constitució possible, segur; Europa l'anem fent entre tots, però és un pas molt important aquesta Europa que a tots ens interessa, i com que és un pas molt important, aquesta Europa que a tots ens interessa, crec que ho hauríem de dir així als ciutadans, i que hauríem d'animar els ciutadans que, com tots estem fent, apostessin per Europa.

Bé, jo suposo que serà complicat que aquesta Resolució sigui votada afirmativament perquè sembla que hi ha diferències entre els partits que donen suport al Govern. Per cert, fa dos dies ho podia entendre molt, que fos complicat; avui no ho entenc, perquè és tan complicat, perquè, home, ja el president de la Generalitat –si no ho recordo malament– va dir que en aquest tema cada partit aniria pel seu compte. Si hi ha una votació conjunta, sincerament, no l'entendrem; no entendrem que el Partit Socialista, amb tots els respectes, avui pugui votar que no a una proposta de resolució a favor d'anar avançant cap a Europa, d'anar fent passes i que demà comenci a fer actes electorals demanant el sí. Però, bé, repetint una frase d'ahir, la vida és molt dura i els governs de coalició encara més, suposo, no?, aleshores, a partir d'aquí, tot és possible i tot és comprensible, però les contradiccions –les contradiccions– de vegades són complicades.

També en aquesta línia, una mica de posicionament, de posicionament de les nostres postures i de posicionament de les nostres votacions. També voldria fer referència a una proposta de resolució del Grup de Convergència i Unió que nosaltres votarem afirmativament. Per no cansar-los, és una proposta de resolució, que precisament, el senyor Pelegrí hi feia referència fa un moment, en què es queixa, protesta que les inversions de l'Estat a Catalunya ara són inferiors, i diu que..., –sí, sí, ho diu vostè, no?, o ho diu la proposta, perdó– fins

al punt de disminuir aquesta del 17,6 al 15,5 de la inversió total de l'Estat. I reclama que es facin tots els esforços perquè això es torni a equilibrar. Bé, la votarem amb entusiasme i, a més a més, la votarem sorpresos, no? Que n'és de complicada la vida, també! Hem d'estar vostès i nosaltres a l'oposició, hem d'estar en un debat de política general d'un govern socialista, o, perdó, d'un govern catalanista i d'esquerres –diguem-ho així, que és més ràpid–, perquè comencin a reconèixer que les coses amb el Govern del Partit Popular funcionaven millor. Hi ha gent que és lenta a adonar-se de les coses, potser, si s'haguessin adonat abans ara no estaríem on estem tots plegats. (*Remor de veus.*) Això és així. La votarem a favor –la votarem a favor.

Un comentari general, que un quan llegia totes les propostes de resolució... –i en part ja l'he fet, però jo crec que potser cal tornar-lo a fer–, un comentari general que és la mateixa pregunta a unes propostes de resolució i a unes altres propostes de resolució. Per què no ho han fet? Tot això que ara diuen, que ara diuen que faran i que segurament s'aprovarà, perquè, és clar, qui té majoria, té majoria, per què no ho han fet? I també la mateixa pregunta: per què no varen fer-ho?

I, finalment, una qüestió que ens preocupa, perquè un no acaba d'entendre res, i no acabem d'entendre res, i potser és que ho hem llegit molt i eren molts papers a llegir, ho hem llegit de pressa i no ens n'hem adonat: no hi ha el quart cinturó. Ahir el president de la Generalitat va dir que sí al final, que no sé quin problema hi havia per Terrassa, però que això ja ho arreglaríem, i almenys nosaltres no l'hem sabut veure. Escolti'm, jo no sé si hi ha el quart cinturó o no hi ha el quart cinturó, perquè, hi insisteixo, amb tanta lletra potser ens l'hem deixat, i com que no sóc l'últim de parlar, puc tenir el risc que després em diguin que sí, no? Però per si de cas no hi és –que estic convençut que no hi és–, miri, nosaltres també entenem perfectament com a grup que el senyor president de la Generalitat digui que sí, que tinguí problemes i al final no es pugui posar, però aleshores a partir d'aquí mantinguem la coherència, i no tornem a parlar mai més que Madrid té cinc cinturons –sis, set o vuit– i que Catalunya no en té. Els mateixos que impedeixen el quart cinturó que acabin amb l'altre discurs, perquè o un discurs o l'altre. El que no pot ser és fer el discurs que no hi ha quart cinturó i, al mateix temps, fer el discurs que, en fi, aquí tothom ens «apreta», tothom ens espolia i no ens deixen fer el quart cinturó. No, no el deixem fer nosaltres, si no el fem.

I aquest és el nostre posicionament, aquestes són les nostres propostes, espero nostàlgicament que alguna s'aprovi.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té la paraula, seguidament, pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la il·lustre senyora Carme Figueras. (*El Sr. Puig i Godes demana per parlar.*) Senyor Puig... –senyora Figueras, un segon si us plau.

El Sr. Puig i Godes

Sí, senyor president. Només per interpretar el Reglament li demanem de quina manera l'article 124.3, que especifica que les propostes admeses podran ser defensades durant un torn no superior als deu minuts, si la interpretació que fa el nostre Grup és que com a proposta de resolució n'hi ha una, demanem com està previst, la distribució d'aquests deu minuts en relació amb els grups que defensen aquesta única proposta de resolució?

El president

Són tres grups parlamentaris que han presentat les propostes de resolució, i els grups parlamentaris tenen, doncs, el dret de defensar-les. Més enllà d'això... (*Remor de veus i pausa.*)

Suspenem la sessió per un minut.

Se suspèn la sessió a les cinc de la tarda i es reprèn a les cinc i un minut.

El president

Es reprèn la sessió.

Senyor Puig, després de la seva petició hi han dues qüestions. Primera, els tres grups parlamentaris efectivament han presentat les propostes de resolució de manera conjunta, de manera que, una primera fórmula seria el posicionament, en aquest cas la defensa d'aquestes propostes de resolució per part del primer Grup signant, en aquest cas el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que té deu minuts per a fer-ho, i a continuació el posicionament dels altres dos grups, per deu minuts també cadascun, per fer el posicionament sobre aquestes propostes de resolució, aquestes i les dels altres grups.

Segona, hi ha una qüestió que per analogia amb l'anterior legislatura, diguem-ne que seria repetir l'esquema que vam fer servir sempre –si vostè ho recorda perfectament– en la discussió de les mocions, per exemple, o també en alguns debats de política general que sempre es feia aquest esquema, que, d'alguna manera, és el que tradicionalment ha funcionat en aquesta casa: tots els grups parlamentaris, llevat..., en fi, aquí li haig de dir alguna excepció que hi va haver que en aquests moments no recordo, però tots els grups parlamentaris sempre han tingut el mateix temps per defensar mocions, propostes de resolució, etcètera. Em semblaria absolutament illògic fer ara, en aquests moments, una excepció o fer una altra cosa que no fos aquesta.

Per tant, senyora Carme Figueras té la paraula, en el ben entès que és per defensar les propostes de resolució dels tres grups parlamentaris; després la tindrà el senyor Huguet, en nom d'Esquerra Republicana, i després el senyor Miralles, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds, per a posicionar-se. Té la paraula.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies, senyor president. Efectivament, doncs, defensaré aquestes propostes de resolució, que són

unes propostes de resolució conjuntes dels tres grups que donem suport al Govern de la Generalitat. I aquestes propostes de resolucions el que sobretot posen de manifest és la solidesa d'aquest Govern, de l'Acord tripartit i de l'estabilitat del mapa polític del nostre país. I posen clarament de manifest l'impuls transformador polític i social del Govern, són el fruit d'un debat parlamentari que ha posat de manifest l'empenta, la vitalitat i la illusió del nou Govern, l'ambició del president de la Generalitat i del conjunt del Govern per al progrés de Catalunya.

Com diem en el preàmbul de la proposta de resolució, s'ha iniciat un nou període. Després d'aquests vint-i-cinc anys des de la transició democràtica, ara s'ha obert un camí carregat d'expectatives.

Les resolucions que avui presentem són coherents amb el discurs del president que va fer en aquesta cambra el dimarts, i són coherents amb els seus compromisos més emblemàtics, coherents amb l'Acord del Tinell, que és el full de ruta d'aquest Govern i, sobretot també, coherents amb aquest Pla de govern 2004-2007, elaborat pel Govern i que tots tenen a la seva disposició; són els compromisos fonamentals d'aquest Pla de govern i també aquells que hem de portar a terme en aquest any que ara s'inicia fins al proper debat d'orientació política general. I són sobretot la plasmació d'un gir progressista endegat en aquesta nova etapa, són compromisos pel que fa al reequilibri territorial, mesures sobretot, també –cal esmentar-les–, per a la millora del transport públic, que té encara molt a fer en aquest país, per a una política d'habitatge de debò, de foment de l'habitatge social, de l'habitatge protegit, i també compromisos per a un progrés econòmic sense el qual no hi pot haver progrés social i millora de la qualitat de vida; compromisos per al progrés econòmic en el sentit de reforçar la competitivitat de la nostra economia, de l'impuls d'euroregió Pirineus - Mediterrània, també per a l'ocupació, per a la prevenció de riscos laborals i tants altres que vostès tenen a la seva disposició.

I també dir que són sobretot compromisos socials, compromisos socials que aquest progrés econòmic ens ha de fer possible aquesta millora de la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Compromisos per a l'educació, compromisos per a una millora de l'educació, per a una millora dels centres escolars, un compromís ferm de millorar aquesta inversió en centres escolars, de recuperar els dèficits acumulats en els darrers anys, de recursos i elements necessaris per fer front a aquests dèficits acumulats i, sobretot, per fer front a l'increment de la natalitat i també a l'arribada de nens i joves de famílies novvingudes. Compromisos també amb les famílies, les famílies més joves, les famílies més vulnerables i les famílies que tenen gent dependent, persones dependents al seu càrrec. També compromisos per a una primera acollida a la immigració, per donar suport, i també el que és tota l'actuació del Govern en aquest sentit. Compromisos per a la salut, per a la millora de l'assistència sanitària, per a la millora de la qualitat de l'assistència sanitària, per a un nou impuls de la salut pública –una assignatura pendent en aquest país després de vint-i-tres anys de govern autònom–, i també per a la descentralització i la colla-

boració dels ens municipals en tota aquesta gestió del que són els serveis en tot aquest camp d'atenció a les persones.

En aquest sentit, vull remarcar, pel que fa a la col·laboració amb el món municipal, voldria remarcar el que proposem acordar quant al que és la col·laboració entre la Generalitat i els governs locals: un pla d'actuació en què es concretin el procés i el calendari per fer efectiu el traspass de competències i responsabilitats als governs locals, junt amb els recursos necessaris per exercir-les, perquè competències i responsabilitats han d'anar acompanyades de recursos; però també un marc financer, un marc jurídic que faci possible que els governs locals puguin portar a terme i puguin donar cobertura a aquestes transferències i a tot el que fa referència als serveis que han de prestar als ciutadans dels seus municipis.

I dir també..., perquè crec que val la pena deixar ben clar el que nosaltres farem, el Grup Socialista i el conjunt de grups, perquè tenim una actuació coordinada –com he dit abans, és una cohesió, la que hi ha en aquests moments en aquesta cambra, una estabilitat política molt important–, el que farem amb relació a les propostes del Partit Popular i de Convergència i Unió.

Se'ns ha dit que haurien de votar, que no hi ha hagut possibilitat de pactar... Mirin –això, dirigit a les senyores i senyors diputats del Grup de Convergència i Unió–, en el darrer debat d'orientació de política general, que es va fer l'any 2002, amb l'anterior Govern, en la intervenció del llavors president de la Generalitat el dia abans, va dir que les propostes que es presentessin per part de l'oposició serien votades en contra, abans de conèixer-les; abans que fossin presentades, ja va anunciar-hi el vot en contra el president de la Generalitat, l'aleshores president de la Generalitat. Almenys nosaltres, els dic, hem esperat a tenir-les i les hem llegides i les hem valorat conjuntament, els tres grups que donem suport al Govern de la Generalitat.

I per què votem «no», votarem «no» a propostes del Grup de Convergència i Unió i a propostes del Grup Popular? Doncs perquè, per una banda, algunes propostes, el Govern ja les està fent, i per l'altra, altres propostes creiem que estan millor redactades i millor especificades en les nostres propostes de resolució. Per tant, per nosaltres no té..., no hem trobat realment un espai d'alguna cosa que nosaltres, realment, creguem que hi ha de ser, perquè creiem que l'acord que portem a votació, les propostes de resolució són completes per tot el que fa als compromisos fonamentals del pla de treball del Govern i l'Acord del Tinell, que és, creiem, un full de ruta important per a aquest Govern de la Generalitat.

I dir també, per cert, que el consens sobre l'Estatut és treballar a la Ponència. Hi ha una ponència parlamentària en aquesta seu parlamentària, hi ha una ponència on tots els grups poden fer tots els suggeriments i aportacions que creguin convenients, i on hi ha una voluntat màxima de consens per poder tirar endavant aquest nou Estatut, amb el suport de tots els grups de la cambra. I així ho va dir el president de la Generalitat. Però és en el marc de la Ponència..., no té cap sentit que el Ple del Parlament aprovi ara com una resolució una

indicació de quelcom que està fent, amb uns treballs molt importants, la Ponència en seu parlamentària.

I també volia fer, ja per acabar, un especial esment del que s'ha dit per part del Partit Popular, que s'ha volgut donar a entendre que nosaltres votaríem en contra d'una resolució a favor de la Constitució europea. Això no és així, nosaltres no fem això. El Partit Socialista de Catalunya i el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi tenen una posició clara i diàfana sobre la nostra votació, el nostre vot i el que nosaltres direm i recomanarem a la ciutadania amb relació al referèndum sobre el tractat de la Unió Europea, de la Constitució europea. Aquesta és la nostra posició; és clara, no l'hem amagat mai. I, per cert, és única, clara, unànime en el si del nostre partit, cosa que potser altres grups de la cambra no poden dir. Però és clara, pública, notòria. Quin és el nostre posicionament? A favor d'aquest tractat.

Però creiem que, si hi ha un referèndum –com hi haurà, com està anunciat– amb relació a aquest tractat, el que ha de fer el Parlament de Catalunya no és votar sense tenir en compte que són, en aquest cas, els ciutadans i ciutadanes de Catalunya els que s'hauran de manifestar sobre això; això és un debat que està en la ciutadania. El que proposem i el que aprovarem –perquè aquest és l'acord dels tres grups que donem suport al Govern– és promoure el necessari debat previ a la celebració del referèndum sobre el tractat per què s'instueixi la Constitució europea, garantint-ne la difusió dels continguts, promovent la participació ciutadana, el respecte a totes les posicions, la neutralitat dels mitjans de comunicació de titularitat pública i la lliure i equilibrada expressió de totes les posicions.

Això és el que creiem que el Parlament de Catalunya ha de dir al Govern de la Generalitat en aquest tema de la Constitució europea, en aquest debat, que el que cal és que la ciutadania pugui tenir un debat clar sobre el que és realment el tractat de la Unió Europea, aquest referèndum, i el que ens juguem en aquest referèndum que es convocarà a Catalunya i a la resta d'Espanya.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el plantejament del Grup d'Esquerra davant d'aquest debat s'ha vist satisfet. Un dels principis de l'Acord de govern de l'actual Govern de Catalunya era el principi de la transparència. I, quan es va signar al Tinell l'Acord de govern, això era un pacte entre partits, molt important, però només un pacte entre partits. Avui tindrem l'ocasió de validar els elements nuclears vertebrals d'aquest pacte en seu parlamentària, cosa que no era el cas habitual –vaja, gens habitual, inexistent– en altres governs anteriors. Els convido, doncs, a votar el que per primera vegada és posar a davant de la cambra que té la sobirania el nucli del programa de govern. L'oposi-

ció hauria d'aplaudir (*rialles*), aplaudir que per primera vegada un govern posi el seu programa, en el primer debat de política general, sobre la taula, perquè el validin. I d'aquí a quatre anys ja ens passaran comptes. (*Remor de veus. Veus de «Molt bé!»*) Primera qüestió.

Segona qüestió: el programa i el que avui validem aquí és un programa de reformisme, reformisme fort, possibilisme ambiciós, sabent-ne els condicionants, sabent que hi ha qüestions que ara que governem tenen unes limitacions que ens condicionen, però ambiciós i fort, a diferència a vegades d'altres actituds que partien de renúncies sistemàtiques o de posicions absolutament etèries quan era l'hora de presentar resolucions.

Aquesta nostra aposta que avui posem a votació, de fet, inclou en bona part algunes de les propostes dels grups de l'oposició. Per tant, entenem que estan més ben redactades, més ben disposades en el programa que presentem, i incorporem en aquesta redacció les principals aportacions de l'oposició.

Pel que fa –ho ha dit el senyor Vendrell– a les competències i al finançament, qualsevol indicació d'aquesta cambra en aquests moments és ganes d'interferir i de fer soroll en un tema delicat com és el procés constituent que hem obert nosaltres, aquest Govern i Esquerra en particular. Per tant, nosaltres, com a responsables morals i amb la paternitat que hem tingut d'encapçalar el moviment per a la reforma de l'Estatut i el procés constituent, som els que tenim l'autoritat per dir que aquest tren no descarrillarà, i no permetrem que ningú, o amb frenades brusques o amb accelerades brusques, faci descarrilar el tren de l'Estatut. Aquesta és la nostra posició. (*Veus de «Molt bé!» Aplaudiments.*)

Per tant, reformisme fort, possibilisme ambiciós, procés constituent. Ni renúncies sistemàtiques, ni maximalismes demagògics. Senyors de Convergència i Unió sobretot (*remor de veus*): l'obstruccionisme sistemàtic és la malaltia infantil de l'oposició. (*Rialles i aplaudiments.*)

El president

Senyores diputades, senyors diputats... Senyores diputades, senyors diputats... (*Persisteix la remor de veus.*) Senyores diputades, senyors diputats...

El Sr. Huguet i Biosca

És, doncs, senyores i senyors diputats, aquest Govern, que liderarà aquest ambiciós període constituent després de vint-i-cinc anys, el que té la responsabilitat de marcar el *timing*. I aquesta responsabilitat és molt seriosa; no podem jugar. I, el *timing*, el marcarem amb responsabilitat. I no es preocupin, que ahir vam estar fins a les tres de la matinada negociant, aquí; ho sap el Miquel, ho saben el senyor Boada i el senyor Miralles. (*Rialles.*) Per tant, negociem, arribem a un acord i aquí, unitàriament, l'acord tira endavant.

El president

Senyor diputat, si us plau, parem un segon. (*Pausa. Persisteixen les rialles.*) Senyor diputat, prego que no reprengui la paraula fins que jo li ho indiqui. Podem continuar? (*Pausa.*) Els prego silenci.

El Sr. Huguet i Biosca

Per tant...

El president

Un segon, senyor diputat. (*Pausa.*)

El Sr. Huguet i Biosca

No es preocupin, senyores i senyors diputats, que estirem del carro, i el carro no anirà pel pedregar.

Vull fer-los esment també que des de fa dos dies està penjat al web del Govern, per primera vegada, un pla d'acció de govern, cosa que era insòlita amb Convergència i Unió. Per tant, fixin-se, no només validem avui l'Acord del Tinell, sinó que el Govern va i plantifica al web el seu programa d'acció. (*Rialles.*) Escolti, tenen una possibilitat enorme de fer oposició; facin-la bé, si us plau, facin-la bé, els ho hem donat en *bandeja*, eh?, en safata. (*Rialles.*)

I acabo. Senyores i senyors diputats, el contingut de les nostres resolucions segueix l'índex de l'Acord del Tinell, l'índex íntegre, amb una addenda final on reclamem que la Generalitat, davant de l'Estat, reclami temes essencials i vitals, com que s'apliquin les competències en tema d'immigració i de sense papers, com que s'apliquin les competències en inspecció laboral per evitar l'explotació de mà d'obra clandestina, que es dotin les places de policia pendants a Catalunya, que l'Estat respecti la diversitat lingüística i cultural en els mitjans públics estatals i que publiqui d'una vegada les balances fiscals amb criteris científics contrastats. Això ho reclamem d'aquí al Govern de Madrid.

I, a més a més –m'estalviaré la lectura que ha fet la senyora Figueras–, diem que davant del referèndum nosaltres estem pel «no», però aquest Parlament s'ha de pronunciar simplement perquè les institucions, començant pel Govern, siguin estrictament neutrals a l'hora de treballar o de difondre el plantejament que han de tenir els ciutadans en aquest referèndum, donant possibilitats als partidaris del «sí», als del «no» i als de l'abstenció de la mateixa manera. I aquesta resolució és important.

Al costat d'això, òbviament, hi ha tot el bloc de govern, on insistim en temes de qualitat democràtica, en temes de col·laboració amb els governs locals, en qüestions de suport a les pimes i als autònoms; el Servei d'Ocupació, que es tiri endavant; en la formació professional integrada; en el tema de l'autoocupació; en el dels centres tecnològics; en la potenciació dels clústers; en el suport al model comercial català; en el Pla estratègic de turisme; en el suport a les explotacions agràries familiars; en la creació d'operadors estratègics que entrin en competència amb la situació de monopoli en l'àmbit de l'energia, de les telecomunicacions i de les infraestructures; en l'orientació de l'obra social de les caixes d'estalvi; en la potenciació de la indústria audiovisual; en la creació d'un espai d'educació superior europeu i la participació de Catalunya en ell; en un pacte nacional per a l'educació; en un pla de primera acollida; en una agència sociosanitària; en les polítiques transversals de dones; en les polítiques culturals, entre elles la potenciació del Museu d'Història de Catalunya com a museu nacional; en una contundent declaració de la unitat de

la llengua catalana, senyores i senyors; en la creació d'una casa de les llengües que sigui activa, però activa en la defensa de la diversitat lingüística al món, ja que som la llengua sense estat més important de la Unió Europea, i ens toca aquesta responsabilitat social i internacional a cobrir, i això està aprovat aquí; a assumir plenament els traspassos de Mossos d'Esquadra; aspectes de justícia; aspectes d'habitatge i de territori; la Llei de barris, i diversos aspectes ambientals.

Senyores i senyors diputats, mai com en aquesta ocasió un govern s'havia compromès, via parlamentària, a validar i posar a la disposició de la cambra sobirana, que és aquesta, per mi tota, sobirana, el seu projecte de govern.

Espero que votin a favor d'aquesta resolució.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

El president

Té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa, l'illustre senyor Jordi Miralles.

El Sr. Miralles i Conte

Senyor president, senyores i senyors diputats, aquesta resolució que presentem és una bona resolució, perquè respon a un bon debat. I és una bona resolució pel que diu, per com s'ha fet i per com es presenta.

Pel que diu, perquè són uns continguts que defugen alguns debats que eren genèrics, no entraven en allò que podia afectar, ocupar i preocupar els ciutadans i ciutadanes d'aquest país, perquè els grups parlamentaris que donem suport al Govern pretenem i busquen donar un nou impuls a l'acció del Govern, i perquè responen en la lletra a la música que sortia del debat, i és que en aquest país volem un gran avanç nacional, social i territorial. I aquests continguts d'avenç nacional, d'avenç social i d'avenç territorial, en el sentit mediam-bientalista de la sostenibilitat..., això impregna tots i cada un dels aspectes d'aquests sis blocs d'aquesta resolució.

El nostre portaveu parlamentari deia que era el moment de posar les parets a l'edifici del canvi, ahir en la seva intervenció. Doncs, bé, aquests sis blocs són l'estructura d'aquest canvi que es va produir a Catalunya amb aquest nou Govern de majoria d'esquerres i catalanista. Plantejaments que tenen a veure amb l'acció del Govern, que responen al pla d'acció presentat i que busca, amb aquests sis grans blocs, donar resposta a les noves necessitats dels catalans i les catalanes al segle XXI. Per tant, pels seus continguts, pel que diu i pel que es vol impulsar des del compromís d'aquesta nova etapa a Catalunya és un bon document, és una bona resolució.

És una bona resolució també per com ho diu, perquè no són afirmacions retòriques, no és quedar bé per anar a buscar un fals consens respecte a tot allò que estarem d'acord. No, no, aquí hi han polítiques i polítics diferents, no tots som iguals. Tenim projectes alternatius d'allò que es va a fer, a Catalunya i a Espanya. I, per

tant, aquesta resolució ha de plasmar, òbviament, polítiques diferents, pels seus continguts nacionals, pels seus continguts socials i pels seus continguts mediam-bientals.

Per tant, és obvi que no sigui una generalització, una resolució per quedar bé; no, no: per entrar en continguts. I ens agradaria..., perquè hi han coses del sentit comú, i en l'etapa que vivim el sentit comú és d'esquerres, esperem que també vostès puguin votar aquesta resolució, no perquè siguin d'esquerres, sinó perquè és el sentit comú que marca el contingut d'aquesta resolució, pels continguts, per com ho diu. I també com ho hem presentat. Hi ha alguns diputats que els podia fer certa gràcia, no?, que ahir acabéssim tard a l'hora de discutir, de redactar i de pactar. No, no, no és que sigui el Govern més o menys dur –l'oposició segurament és dura–, és que nosaltres ens trobem bé, ens trobem còmodes treballant en aquesta etapa.

I a la vegada també s'han d'acostumar que un govern catalanista, d'esquerres, plural, que ens uneix un programa, que som forces polítiques diferents, hem de seguir treballant des de trobar la síntesi des de la pluralitat, aquí no hi ha pensament únic, aquí no hi ha «avui no toca»; això toca, i això toca discutir, i això toca negociar, i això toca pactar. *(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)*

Per tant, pel que diu, per com es diu i per com s'ha presentat, encara que hem anat a dormir tard, doncs, és un bon document, conclusió, també, d'un bon debat. Són els sis blocs, que abans els deia, que donen estructura a aquesta resolució. Hi han alguns elements que sí que m'agradaria destacar, al costat del que han dit la portaveu del Partit Socialista i el d'Esquerra Republicana, que per nosaltres són igual que els altres, rellevants, però que en voldríem fer alguna menció.

La collaboració amb els ajuntaments, molt important, tant per les competències, com pels recursos. No volem que els ajuntaments segueixin sent els pidolaires, com es deia. Competències i recursos.

Un marc de negociació col·lectiva a Catalunya, és a dir que ens pugui permetre fer front a dues qüestions a què no ens resignem des dels grups parlamentaris, des d'aquest Govern: la temporalitat i la sinistralitat. Són dues coses a què no ens resignem, i, per tant, cal buscar aquest marc de negociació col·lectiva que impliqui els sindicats, la patronal i les administracions.

Plasmar també allò que la ciutadania va fer, vol dir participació. La mobilització, la participació és per fer política, i es pot fer política de govern. I, en aquest sentit, creiem que és molt important les trenta mil places d'escoles infantils, de zero a tres anys, que queden reflectides, que s'han de desenvolupar. La participació es fa mobilització, la mobilització es fa política i es pot fer gestió de govern. És a dir, mobilitzar-se és útil, és possible i té els seus resultats.

Un pla d'acollida d'immigrants. No es pot mirar cap a l'altra banda; són mesures que s'han de fer des del primer moment: un pla d'acollida de les persones immigrades, dels nouvinguts.

Un nou impuls a la salut, que té un cognom: salut pública. Promoció de l'habitatge, que té un altre cognom:

social, habitatge social. I també polítiques, òbviament, de la sostenibilitat, destacant quatre qüestions: transport públic, lluita contra el canvi climàtic, política de la gestió de l'aigua i minimització dels residus.

Per tant, els continguts, més ampliats, més extensos, en aquests sis blocs, tenen a veure amb el fet que hi han polítiques, com deia abans, diferents. I és en aquest sentit que hi han alguns aspectes de les resolucions que han presentat l'oposició, el Partit Popular i Convergència i Unió, en què nosaltres votarem que no. I votarem que no perquè així ho hem decidit... Per coherència, per coherència i pel que els deia abans, perquè la societat catalana actual té una majoria social i una majoria política que vol aquestes polítiques. Per tant, per coherència. Són polítiques que tenen a veure amb una resolució que és coherent amb el que diem i vol fer, perquè és veritat que en alguns aspectes –no és una qüestió de falsa modestia– està millor escrit i està millor redactat que altres plantejaments, perquè creiem també que en alguns aspectes, doncs, se'ls veu el llautó, a les forces que han estat al Govern a Catalunya i a Espanya i ara estan a l'oposició.

Per exemple, del Partit Popular, per citar-ne dos –i també dos de Convergència i Unió. Del Partit Popular, la número 38: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu que reclami al Govern de l'Estat el pagament dels diners corresponents a l'atenció sanitària que es presta a Catalunya als ciutadans i ciutadanes comunitàries europeus, atès l'incompliment per part de l'Estat de la transferència que ha fet a les comunitats autònomes per aquest concepte.» Sense comentaris.

La 28, en temes mediambientals: «Impulsar i garantir la millora del règim hídric del riu i els ecosistemes del delta de l'Ebre, aportar solucions als problemes de subsidència i erosió de la costa.» També sense comentaris.

I respecte de Convergència i Unió, en matèria social: «Impulsar mesures que afavoreixin la contractació de joves i dones.» Si el que cal és que els contractes de dones i joves siguin estables, de qualitat i amb drets. Si és el lloc, Catalunya i Espanya, per les polítiques que han fet, de major nivell de contractació, temporalitat i accidents laborals. Si hi han dades que això ho diuen.

I, per altra banda, la número 27, que diuen, en tema d'habitatge: «Crear un fons específic dotat pressupostàriament amb la finalitat d'adquirir en el mercat, per destinar a lloguer, mil habitatges l'any.» Se'n recorden aquí, al Parlament, el senyor Pujol quan deia que no es volia habitatges de lloguer o que els joves no en buscaven... Però, quina política d'habitatges de lloguer han fet? Per tant, sense comentaris.

És a dir, són unes resolucions que no votarem..., com dèiem, per coherència, perquè són millors, perquè responen a la realitat del nou Govern de Catalunya, a la seva majoria social i política, i perquè, a més, no es pot avui exigir allò que no han fet a Espanya quan governaven i a Catalunya durant vint-i-tres anys.

I acabo amb dues qüestions: l'Estatut, o algunes propostes que ha fet entorn al tema de l'Estatut Convergència i Unió, i el tema de la Unió Europea.

La resolució sobre la Unió Europea. Bé, jo crec que hi ha una virtut en aquesta resolució que proposem, i és

que posem per endavant allò que ens preocupa i que sembla que, tenint en compte el que va succeir en les últimes eleccions europees, alguns menystenien. A Catalunya va votar el 41 per cent de la gent i a Espanya, el 46. El fonamental que han de fer els poder públics és informació, i ni el Govern de Convergència i Unió, ni el del PP van fer la informació suficient perquè els ciutadans de Catalunya i Espanya sabéssim el que ens jugàvem en les eleccions de les passades europees. Segurament també nosaltres vam fer alguns errors... (*remor de veus*), no hi ha dubte –no hi ha dubte. Les coses no es fan en dos mesos, s'ha d'explicar què suposa, què implica i què comporta.

Per tant, l'important és la informació, la posició dels ciutadans quan es vota..., i partim d'un posicionament que sí que estem per Europa, però no aquesta Europa, amb una posició contrària –que jo defensaré– a la Unió Europea, a aquesta Constitució; doncs, cal que es pugui expressar pluralment les posicions.

I en el tema de l'Estatut, i acabo. Mirin, el que s'ha de fer és que la ponència pugui treballar bé, per respecte als ponents de Convergència i Unió, estem pactant un mètode, uns ritmes, unes maneres de fer. I ens hi juguem molt com per no poder arribar a desenvolupar bé, coherentment i amb els ritmes que ens hem marcat la ponència de l'Estatut.

I com que jo crec que tots i totes estem perquè el país avanci, perquè la gent visqui millor, perquè tinguem un millor territori, votarem a favor d'aquestes resolucions.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

Gràcies.

Acabat el debat, procedirem a la votació de les diferents resolucions presentades.

En primer lloc, ho farem amb les del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. I atès que s'ha demanat a aquesta Mesa votacions separades de les propostes de resolució, passarem a votar de la següent manera.

Primera votació. A sollicitud del Grup Popular, votem separatament les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Convergència i Unió números 8, 10, 14, 17, 19, 21 i 41. Correcte? (*Pausa.*)

Doncs, comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 73 vots en contra, 57 vots a favor.

Seguidament votarem la resta de les propostes de resolució del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 88 vots en contra i 44 vots a favor.

Seguidament posarem a votació les propostes del Grup Popular.

A sollicitud del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, votem en primer lloc i separatament les propostes números 2, 20, 21, 26, 29, 38 i 44.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 73 vots en contra i 59 vots a favor.

En la segona votació, i també a sol·licitud del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, votarem les propostes números 1, 4, 5, 17, 28, 30, 33, 35, 42, 46, 47, 48.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 117 vots en contra i 15 vots a favor.

Finalment, votarem tota la resta de propostes de resolució pendents del Grup Parlamentari Popular.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat rebutjades per 73 vots en contra, 15 vots a favor i 45 abstencions.

Passem seguidament a les propostes dels grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya i Iniciativa per Catalunya

Verds - Esquerra Alternativa. A sol·licitud del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, votem separatament les propostes de resolució 1.2, 2.8, 3.3, 3.5, 3.9, 3.10, 4.1 i 5.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 73 vots a favor i 60 vots en contra.

I, finalment, farem la resta de les propostes de resolució.

Comença la votació.

Aquestes propostes han estat aprovades per 73 vots a favor, 45 abstencions i 15 vots en contra.

No hi ha sol·licitud d'explicació de vot? *(Pausa.)*

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i onze minuts.

